

[Hanne Budtz.]

indstillingsret fra de betydeligste af lytterorganisationerne, og jeg vil betegne dette som forslag til en jævn udvikling bort fra det nuværende system.

I princippet burde det vel siges at være en så demokratisk udvælgelse som muligt, at de folkevalgte repræsentanter udpeger medlemmer, der er ansvarlige for ledelsen af Danmarks radio, og vælgerne er jo stort set den samme skare som de licensbetalende lyttere.

Dette synes ganske vist ikke alle at være enige i, i hvert fald ikke efter de voldsomme udtryk, der, som også det ærede medlem hr. Hartling havde bemærket sig, anvendes om os folketingsmedlemmer og specielt om vore kolleger i radiatorådet. Man taler om pampere, folk uden væsentlig indsats i kulturlivet, folk, der udøver censurvirk-somhed o. s. v. Det er jo ærlig talt ikke nogen særlig kompliment til de danske vælgere, at det er sådanne folk af deres midte, de selv anbringer her på tinge!

Skal radioen da være politisk, spørges der. Mit svar er: der må være politikere med, også for at man kan undgå politisk indflydelse. Men selvfølgelig skal radioen være kulturel, oplysende, underholdende og meget andet.

Det næste spørgsmål er da programudvalgets sammensætning; her er forskellen mellem lovforslaget og den bestående ordning, at de 8 konsulenter med indsigt i kulturlivets forskellige områder ikke har stemmeret. Dette har optaget pressen, altså offentligheden, meget, og der spørges: skal den kulturelle indflydelse saboteres, skal det være politik det hele? Men dette er jo ikke problemet, for meningen med konsulenterne er netop, at de skal øve yderligere kulturel indflydelse, og jeg tillader mig i parentes at gå ud fra, at såvel den øvrige del af programudvalget som radiatorådet heller ikke er uden forbindelse med kulturlivet. Men problemet er dette: ønsker man, at det alene skal være en folkevalgt forsamling, der er stemmeberettiget, eller tillige en administrativt udvalgt forsamling?

Man har fra kommissionens og regeringens side ment, at stemmeberettigede skulle alene de folkevalgte repræsentanter være. Jeg har den opfattelse, at der uhyre sjældent, for ikke at sige aldrig, stemmes om en afgørelse

i programudvalget. Enhver kvalificeret forsamling kan og bør da også kunne tale sig til rette om tingene, og jeg tror, at de fleste medlemmer af det høje ting har erfaring herfor fra foreningsmøder, hvor suppleanter deltager, og hvor man har indflydelse, selv om man ikke har stemmeret, og det må også være meningen med udnævnelsen af de 8 konsulenter.

Når jeg personlig ikke ser det ophidsende i det foreliggende lovforslag, skyldes det, at altafgørende for stoffet, for kvaliteten og for tilrettelæggelsen af det, som bringes lytterne og seerne, er de personligheder, der udnævnes til ledere af afdelingerne, til medhjælpere for lederne, og den frihed, de får i valg af stof og udformningen af det. Med andre ord: den interne forretningsorden, instruks til medarbejderne, er i virkeligheden det, det hele drejer sig om.

Og intet i lovforslaget hindrer en udstrakt frihed for radioens medarbejdere, og jeg mener også, at der i det daglige arbejde findes en sådan hos de mange dygtige medarbejdere. Der kan være ændringer at foretage, men er det i realiteten ikke således, at medarbejdernes forslag til programudvalget sjældent ændres? Det vil være rimeligt, om udvalget gøres bekendt med den nugældende instruks i forretningsordenen.

Ja, der har været mange andre forslag fremme i pressen. Jeg kan ikke se, at mange af dem har budt på noget konstruktivt, og jeg synes, det er rimeligt at gøre opmærksom på, at mit parti er modtageligt for positive forslag, men foreløbig har vi altså ikke set noget bedre end det foreliggende. Det er jo i virkeligheden også kun udsendelserne inden for en eller to af afdelingerne, der kan give og har givet anledning til diskussion om alle disse kompetencespørgsmål. Inden for børne- og ungdomsstoffet, underholdningsafdelingen o. s. v. opstår der jo ikke problemer, ej heller i musikafdelingen. Enhver vil vist uanset partifarve med glæde lytte til Tchaikovskys ouvertüre „1812“ med Kremls klokker i baggrunden.

Det er vel først og fremmest inden for den tidligere foredrags-, nu aktualitets- og oplysningsafdeling, der er behov for en ligelig repræsentation af politiske synspunkter. Holdes der foredrag om Goethes digte eller oksebremselarver, gælder det om